

Ver weg, dichtbij

Ik zie mijn kinderjaren zo helder
Ik zie zijn lachende gezicht
Hij was altijd zo lief en behulpzaam.

Bij mijn opa op schoot gaan zitten
Met hem koeien gaan melken,
Maar ook naar de bioscoop en het theater.
Al die zorgeloze jaren
Verdwenen in een paar weken.
Het was niet meer zo zorgeloos
Geen lach meer op zijn gezicht
Ook niet op dat van mijn oma
Maar waarom?
Ik wist het niet.
Steeds minder ging opa naar buiten,
Steeds vaker deed hem iets pijn.

Al die zorgeloze jaren
Verdwenen opeens.

Maar ik zie hem nog steeds
Met de lach op zijn gezicht
Het lijkt alsof hij naast me is,
Zo dichtbij als vroeger
Maar zo ver als nooit.